

Beeldverhaal: de Salomonszegelbladwesp

Gertie Papenburg

De Salomonszegelbladwesp (*Phymatocera aterrima*) heeft *Polygonatum*-soorten als waardplant. De soort wordt niet veel gemeld in Nederland, en dan vooral vanuit Midden-Nederland. In mijn tuin in Buitenpost had ik de larven al een paar jaar waargenomen. Mooi natuurlijk, maar het genoeg is niet onverdeeld! Kijk mee hoezo...

1. Voor mijn voorgevel, die op het noordwesten georiënteerd is, staat voor het zesde jaar een rij Gewone salomonszegel (*Polygonatum multiflora*).

2. Op 1 mei 2022 bloeiden de planten volop. Dat was, zoals verderop duidelijk wordt, niet vanzelfsprekend.

3. Op die datum, het was heel zonnig weer maar de planten stonden nog in de schaduw van de gevel, zag ik een zestal zwarte imago's rond de planten vliegen. Ik kon er geen patroon van paringsdans of eitjes leggen in herkennen. Ze zwierven om de planten heen en zaten erop.

4. Mijn ervaringen uit voorgaande jaren doen mij vermoeden dat er in juni-juli weer larven, zgn. schijnrupsen, aanwezig zullen zijn. Deze foto is van vorig jaar, 7 juli 2021. Hier zie je planten die niet bij de gevel maar bij een beukenhaag even verderop in de tuin staan.

5. Op dezelfde datum waren de opvreTERS bij de gevel al heel wat verder gevorderd... Eind juli waren de planten aan de muur helemaal tot aan de hoofdstengels kaal gevreten. Die hoofdstengels raakten de binding met de wortelstok kwijt en ik kon ze zonder enige moeite opnemen. Normaal blijven de planten tot in de winter staan en dragen ze (schaars) bessen. Ik vreesde dat ze niet terug zouden komen of danig verzwakt zouden zijn. Maar foto 1 en 2 tonen dat de planten vitaal en wel terug zijn gekomen.

De schijnrupsen verpoppen zich in de grond. De imago's komen vanaf eind april tevoorschijn.

(Bron: Alle foto's van de auteur).